

● Emine Savaş

Gece Seheri Bekler

Kınındaki çiçekler gelmedi nerde kaldı
Gece seheri bekler, seher bir derde kaldı
Ucundaki kördüğüm göğü siyaha boyar
Çözecek deli yürek eski bir serde kaldı
Hakikatin önünde benlikten perde kaldı

Mavi rengin buğusu denizlerde kaybolmuş
Aşkın tatlı ahûsu belizlerde kaybolmuş
Rengin beyaz halini unutmuş cümle yürek
Mana usulden firar remizlerde kaybolmuş
Ademin belagâtı genizlerde kaybolmuş

Kâf dağında aramak cüret denen illeti
Güya medeni zaman ziynet bildi zilleti
Gözler ruhsuz gönüller muhabbetten muzdarip
Anlamadı şuarsuz, cahil kafa mühleti
Kaybetti insanlığı, huzur denen devleti

Şimdi el yordamıyla yol alırken boşlukta
Ufkun bulanık rengi siyah-beyaz loşlukta
Yollar varmaz menzile, yolcu yolun garibi
Bülbüller niyaz etmez, ağlar alem kuşlukta
Uyandırmaz ölüm de irade sarhoşlukta

Cân nedir ahvâlimiz suret, siret karışmış
Kibleye adanan ruh ihtirasla yarışmış
Çek elini mihrabtan ey sen haddini bilmez
Kör aklının sözüyle doğu-batı ayrışmış
Bilemedim melanet Emanete karışmış

Yeniden taze şafak ufka başını koysa
Diriliş muştusunu bütün gönüller duysa
Yakışmıyor hilâle böyle boynunu bükmek
Ömrü ile son Nebi ilan etmişti oysa
Başı taşa koymalı eğer bedeli buysa